

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Er/253/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214203301
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8214203301.2

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v právnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 proti povinnému J. S., Q.. XX.X.XXXX, F. XX, XXX XX Q. R., o vymozenie 1.027,01 € s prísl., o námietkach povinného proti exekúcii a predbežným trovám exekúcie, takto

rozhodol:

Námietkam povinného proti exekúcii vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava na základe poverenia č. 5701 073842 vydaného Okresným súdom Bardejov dňa 12.5.2014 v y h o v u j e .

odôvodnenie:

Na návrh oprávneného a exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 13.6.2012, sp. zn. SR 11333/11, sa dňa 20.2.2014 začalo exekučné konanie proti povinnému.

Okresný súd Bardejov na základe žiadosti súdneho exekútora vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 12.5.2014.

Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 8.7.2014.

Povinný podaním zo dňa 21.7.2014 vzniesol včas u súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie námietky proti exekúcii. Povinný námietky odôvodnil tým, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je spôsobilým exekučným titulom, nakoľko bol vydaný na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, pričom poukázal na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (Océano Gup, Mostaza Claro, Asturcom, PohotovostĚ, Pannon a iné), Ústavného súdu SR a všeobecných súdov. Povinný zároveň vzniesol námietku zaujatosti súdneho exekútora, JUDr. Rudolfa Krutého, a poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. III. ÚS 322/2010.

Povinný v podaní zo dňa 18.8.2014 ďalej uviedol, že úver použil na osobnú spotrebu, a to z väčšej časti na stravu, oblečenie, obutie a čiastočne na splatenie skorších dlhov. Nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy bol SZČO a oprávnený žiadal údaje na preukázanie zdroja príjmov, uviedol údaje ako SZČO. Na preukázanie toho, že oprávnený používa nekalú obchodnú praktiku pri označovaní účelu úveru, predložil uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 11.3.2011, sp.zn. 17C/45/2011, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.5.2011, sp.zn. 6Co/84/2011.

K námietkam povinného sa vyjadril oprávnený v podaní zo dňa 21.8.2014, v ktorom uviedol, že uvedený právny vzťah nie je možné podriaďiť pod režim spotrebiteľských úverov. Ďalej poukázal na to, že nález Ústavného súdu SR je individuálne rozhodnutie a zaväzuje len účastníkov predmetného konania a teda nemá všeobecnú platnosť. Okrem toho poukázal na uznesenia okresných súdov, ktoré konštatovali, že súdny exekútor nie je vylúčený z vykonávania exekúcie. Oprávnený ďalej uviedol, že uzavretie zmluvy o úvere nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. V tomto prípade sa jedná o nevýhradnú

rozhodcovskú zmluvu, nakoľko má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským súdnym konaním. Rozhodcovská zmluva teda bola individuálne dojednaná.

Z predloženej zmluvy o úvere č. 800500731 zo dňa 16.7.2010 súd zistil, že oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 800,-€, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 772,-€, t.j. sumu v celkovej výške 1.572,-€ a to v 12. mesačných splátkach po 131,-€ počnúc dňom 20.8.2010.

V bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru („VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa uvádza, že veriteľ a dlžník a ručiteľ („zmluvné strany“) prejavili vôľu využiť mimosúdne inštitúty riešenia sporov vznikajúcich z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmienek a zmenky. Zmluvné strany sa zaviazali pred rozhodnutím sporu v konaní pred rozhodcovským súdom využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmienek a zmenky vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie. Za tým účelom sa zmluvné strany dohodli nasledovne: Mediačná dohoda uzatvorená podľa zákona č. 420/2004 Z.z.: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmienek a zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené Mediačným centrom, registrovanom na Ministerstve spravodlivosti SR zriadenom a vedenom spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s.. Určenie mediátora, jeho procesný postup, ktorým bude viesť zmluvné strany k riešeniu sporu dohodou a ďalšie náležitosti mediácie vyplývajú z vnútorných predpisov Mediačného centra. Mediačné konanie sa začína na písomný návrh jednej zo zmluvných strán doručený Mediačnému centru. V návrhu musí zmluvná strana uviesť, že navrhuje riešenie sporu formou mediácie, pričom musí uviesť stručný návrh dohody a na výzvu Mediačného centra alebo i bez nej, zaplatiť poplatok za mediačné konanie. V prípade, ak druhá zmluvná strana nebude súčinná pri riešení sporu mediáciou najmä, avšak nie výlučne, ak sa nedostaví na ústne konanie alebo nebude si preberať zásielky doručované Mediačným centrom alebo na také zásielky nebude odpovedať, má sa za to že nemá záujem o riešenie sporu mediáciou a mediačné konanie tak zmarila.

Oprávnený a povinný uzavreli dňa 16.7.2010 zmluvu o úvere. V zmluve bol povinný označený údajmi SZČO. Zároveň bolo drobným uvedené: „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania.“ Súd však posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský s ohľadom na predmet činnosti dodávateľa ako aj vzhľadom k tomu, že je súdu z jeho rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený vystupuje v obdobných prípadoch opätovne a opakovane označoval na uzavretých úverových zmluvách kolónku, v zmysle ktorej bol úver poskytnutý na účel výkonu zamestnania resp. povolania dlžníka (napr. sp.zn. 4Er/248/2014, sp.zn. 4Er/411/2014), alebo ako v tomto prípade priamo na vopred pripravenom tlačive uviedol, že úver je poskytnutý na podnikanie (napr. sp.zn. 4Er/506/2014). Uvedeným spôsobom bolo cieľom oprávneného dosiahnuť vylúčenie použitia ustanovení o ochrane spotrebiteľa na vzniknutý právny vzťah. Skutočnosť, že povinný bol označený ako podnikateľský subjekt samo osebe ešte neznamená, že úver musel byť poskytnutý výlučne na podnikateľský účel, najmä ak dlžníkom je fyzická osoba - podnikateľ. V tomto prípade povinný uviedol, že úver použil na súkromné účely a veriteľovi poskytol údaje SZČO z dôvodu požiadavky oprávneného, aby preukázal zdroje svojej obživy. Dôkazné bremeno o preukázaní opaku (t.j. že nejde o spotrebiteľský úver) je v tomto prípade na dodávateľovi, čiže oprávnenom (Stanovisko zo spoločného rokovania občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.9.2010). Veriteľ však takýto dôkaz nepredložil. Súd má vzhľadom na uvedené skutočnosti za to, že medzi účastníkmi konania vznikol spotrebiteľský vzťah. Na základe uvedeného je nutné aplikovať na predmetný právny vzťah príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Príloha Smernice Rady 93/13/EHS obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Medzi ne patrí v zmysle ods. 1 písm. q) aj neposkytnutie spotrebiteľovi právo alebo bránenie mu v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Použitie ustanovení smernice sa opiera o nepriamy účinok práva EÚ na právne poriadky členských štátov, ktorý spočíva v povinnosti konformného výkladu. Nejde teda o priame dosiahnutie výsledku riadnym implementovaním smernice, ale o nepriame dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou jej výkladom prostredníctvom rozhodnutia vnútroštátneho súdu.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000 Océano Grupo Editorial SA c/a Roció Murciano Quintero, cieľ článku 6 smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok, t.j. na základe uvedeného rozsudku má vnútroštátny súd oprávnenie zhodnotiť z úradnej povinnosti nekalosť podmienky v spotrebiteľskej zmluve za účelom dosiahnutia všeobecného efektu súdneho rozhodnutia.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňuje to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offa nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-40/08 zo dňa 6.10.2009 Asturcom Telecomunicaciones SL c/a Cristine Rodríguezovej Nogueirovej smernica č. 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Podľa § 4 ods. 1 - 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Účelom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť pomerne rýchle prejednanie a rozhodnutie prípadného sporu vzniknutého medzi zmluvnými stranami arbitrom - rozhodcom ako súkromnou osobou (v prípade rozhodovania rozhodcom teda nejde o výkon verejnej moci nezávislým a nestranným štátnym súdom), na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Často sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami uvedenými v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je predsa len význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v krízových situáciách za vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde (§ 19 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Rozhodcovskú doložku si pritom spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Spotrebiteľ mohol zmluvu ako celok buď odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Rozhodcovský súd je teda vopred zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Rozhodcovské konanie by mohlo byť akceptované, ak by si spotrebiteľ osobitne vyjednal takýto spôsob rozhodnutia sporu v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu a to samostatnou rozhodcovskou zmluvou a zároveň bol podnikateľom dostatočne poučený o význame a dôsledkoch jej uzavretia. V tomto prípade však táto doložka nebola dojednaná týmto osobitným spôsobom. Súd svoj názor o neprímeranej povahe rozhodcovskej doložky opiera aj o stanovisko Súdneho dvora EÚ vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. c/a Erzsébet Sustikné Györfi, podľa ktorého v zmysle smernice spĺňa všetky podmienky „nekalosti“ už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je

všeobecný súd, v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný zákonný súd spotrebiteľa. V rozhodovanej veci nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodcovský súd zvolený oprávneným so sídlom v Bratislave, t.j. vzdialeným od bydliska povinného viac ako 450 km. V danom prípade oprávnený vo svojom vyjadrení tvrdí, že uzavrel s povinným rozhodcovskú zmluvu, avšak túto nepredložil a spolu so zmluvou o úvere doručil súdu len Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, obsahujúce rozhodcovskú doložku. Rovnako v samostatnom exekučnom titule sa pri označení listinných dôkazov prostriedkov neuvádza rozhodcovská zmluva.

Súd okrem toho poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 12CoE/11/2011-28, zo dňa 10.5.2011 v zmysle odôvodnenia ktorého, tzv. rozhodcovská doložka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, že spory medzi účastníkmi budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom, predpokladá uzavretie písomnej dohody a nepostačuje len odkaz na všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Ak rozhodcovská zmluva nebola uzavretá písomne a nie je podpísaná účastníkmi (nepostačuje len všeobecné prehlásenie dlžníka, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy), možno konštatovať, že nedošlo k platnej dohode o rozhodcovskej zmluve a ak rozhodcovská zmluva nie je platná, vo veci rozhodoval orgán, ktorý nebol právomocný vo veci konať a preto z uvedeného dôvodu oprávnený nemá exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, a to vykonateľné rozhodnutie právomocného rozhodcovského súdu.

Konanie o námietkach je sporom o to, či sa exekučné konanie začalo oprávnenne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd námietkam povinného proti exekúcii vyhovel.

Okrem toho je nutné poukázať na to, že zmluva neobsahuje viaceré náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho je nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

V náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len Ústavný súd) č.k. III. ÚS 322/2010-37 zo dňa 13.04.2011 Ústavný súd skonštatoval, že nezlučiteľnosť činnosti (funkcie) súdneho exekútora s pracovným pomerom (a inými) vyplývajúca z § 4 Exekučného poriadku predstavuje záruku, že súdny exekútor svoju činnosť spočívajúcu v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí bude vykonávať nezávisle a nestranne v zmysle § 3 Exekučného poriadku. Inými slovami, súdny exekútor vykonávaním činnosti, ktorá je nezlučiteľná s pracovným pomerom, môže oprávnenne vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti a nezaujatosti vo vzťahu k účastníkom exekučného konania. Skutočnosť, že súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania, je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorú je v zmysle § 30 ods. 3 Exekučného poriadku povinný bezodkladne oznámiť súdu. Ak súd vylúči exekútora z vykonávania exekúcie, v exekúcii pokračuje ten exekútor, ktorého navrhne oprávnený a ktorého vykonaním tejto exekúcie poverí súd.

Ohľadom vznesenej námietky zaujatosti súd poznamenáva, že aj keď nie je všeobecný súd priamo viazaný vyššie uvedeným rozhodnutím je potrebné v záujme právnej istoty na toto rozhodnutie prihliadať. Keďže súd námietkam povinného proti exekúcii vyhovel, z tohto dôvodu nie je potrebné v tomto štádiu konania rozhodnúť o námietke zaujatosti súdneho exekútora vznesenej povinným.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.